

Udviklingsvenlig politikkoherens

Europa-Parlamentets beslutning af 13. marts 2014 om EU-rapport om udviklingsvenlig politikkoherens 2013 (2013/2058(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til punkt 9 og punkt 35 i fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om EU's udviklingspolitik: "den europæiske konsensus om udvikling"¹,
- der henviser til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det gentages, at Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til Rådets regelmæssige konklusioner, Kommissionens toårige rapporter og Europa-Parlamentets beslutninger vedrørende udviklingsvenlig politikkoherens og især dennes beslutning af 25. oktober 2012 om EU-rapporten 2011 om sammenhæng i udviklingspolitikken²,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om EU's handlingsplan for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og stilling igennem udviklingssamarbejdet 2010-2015 (SEC(2010)0265) og til Rådets konklusioner af 14. juni 2010 om årtusindudviklingsmålene, hvori den pågældende EU-handlingsplan godkendes,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument om udviklingsvenlig politikkoherens i 2013 (SWD(2013)0456),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A7-0161/2014),
- A. der henviser til, at EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som blev vedtaget i 2012, fastslår, at EU vil fremme menneskerettigheder på alle områder af sin optræden udadtil uden undtagelse;
- B. der henviser til, at kun en europæisk vision, der er baseret på solidaritet - som ikke antager, at målsætningerne for bekæmpelsen af intern fattigdom og af den fattigdom, der findes uden for Unionens grænser, er uforenelige - er den eneste, der egner sig til at overvinde interessekonflikter mellem Unionens forskellige politikker og forene disse med kravene om udvikling;
- C. der henviser til, at udviklingsvenlig politikkoherens nu anerkendes som en forpligtelse og betragtes som et redskab for global politik og som en proces, der sigter mod at integrere udviklingens mangesidede aspekter i alle politikudviklingens etaper;

¹ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0399.

- D. der henviser til, at eftersom alle Unionens politikker har en ekstern indvirkning, bør de udformes med henblik på at understøtte udviklingslandenes langsigtede behov for at bekæmpe fattigdom, garantere social sikring og anstændig indkomst og bibeholde de grundlæggende menneskerettigheder samt økonomiske og miljømæssige rettigheder;
- E. der henviser til, at den udviklingsvenlige politikkoherens bør være baseret på et lands eller en regions ret til på demokratisk vis at udforme sine egne politikker, prioriteter og strategier for at sikre befolkningens eksistensgrundlag;
- F. der henviser til, at Unionen bør påtage sig et reelt lederskab for så vidt angår fremme af den udviklingsvenlige politikkoherens;
- G. der henviser til, at den nuværende europæiske ramme for udvikling mangler effektive mekanismer til at forebygge den manglende konsekvens, der skyldes den politik, Unionen har ført, eller til at afhjælpe denne;
- H. der henviser til, at Europa-Parlamentet, selv om det har gjort fremskridt med overvågningen af politikker, der har en stor indvirkning på udviklingen, stadig har et stykke vej tilbage for at sikre en optimal kohærens og undgå visse inkonsekvenser, for endelig fuldt ud at påtage sig den institutionelle rolle, som det er blevet tildelt;
- I. der henviser til, at den udviklingsvenlige politikkoherens i perioden efter 2015 bør baseres på en indsats, der fokuserer på et fælles, men differentieret ansvar, der er gunstigt for en inklusiv politisk dialog;
- J. der henviser til erfaringerne med OECD-landene og især arbejdet i enheden for udviklingsvenlig politikkoherens i OECD's generalsekretariat;
- K. der henviser til, at samordningen af EU-medlemsstaternes udviklingspolitik og bistandsprogrammer er en vigtig del af dagsordenen for udviklingsvenlig politikkoherens; der henviser til, at det skønnes, at der årligt ville kunne spares helt op til 800 mio. EUR gennem en reduktion af transaktionsomkostningerne, hvis EU og dets medlemsstater koncentrerede deres bistand på færre lande og aktiviteter;
- L. der henviser til, at effektiviteten af EU's udviklingspolitik hindres af opsplittning og overlapning i bistandspolitik og -programmer i medlemsstaterne; der henviser til, at en mere koordineret EU-tilgang vil mindske den administrative byrde og reducere de dermed forbundne omkostninger;
- M. der henviser til, at det i rapporten fra UNFPA (De Forenede Nationers Befolkningsfond) "ICPD Beyond 2014 Global Report", der blev offentliggjort den 12. februar 2014, understreges, at beskyttelsen af kvinder og unge, der er udsat for vold, bør stå højt oppe på den internationale udviklingsdagsorden;

Udviklingsvenlig politikkoherens – gennemførelse i praksis

1. foreslår, at der indføres en voldgiftsmekanisme, der varetages af Kommissionens formand, med henblik på at garantere den udviklingsvenlige politikkoherens, og at Kommissionens formand i tilfælde af uoverensstemmelser mellem de forskellige EU-politikker i fuldt omfang bør påtage sig sit politiske ansvar for de store retningslinjer og træffe afgørelse i overensstemmelse med Unionens forpligtelser for så vidt angår den

udviklingsvenlige politikkoherens; mener, at der efter en fase, hvor problemerne kortlægges, kan overvejes en reform af beslutningsprocedurerne i Kommissionens tjenestegrene og i samarbejdet på tværs af tjenestegrene;

2. opfordrer Den Europæiske Union, medlemsstaterne og deres partnerinstitutioner til at sørge for, at de nye rammer efter 2015 omfatter et mål for den udviklingsvenlige politikkoherens, der gør det muligt at udvikle pålidelige indikatorer til måling af de fremskridt, der gøres af bidragsydere og partnerlande, og at evaluere de forskellige politikkers indvirkning på udviklingen ved især at anvende et perspektiv for den udviklingsvenlige politikkoherens i centrale spørgsmål som demografisk vækst, global fødevareresikkerhed, illegale finansstrømme, migration, klima og grøn vækst;
3. minder om vigtigheden af den rolle, som EU-Udenrigstjenesten spiller i at gennemføre en udviklingsvenlig politikkoherens, navnlig den rolle, som EU-delegationernes spiller i at overvåge, observere og lette høringer og dialog med interessenter om EU-politikens indvirkninger på udviklingslandene; understreger, at det er nødvendigt med bredere drøftelser med alle relevante interessenter såsom ngo'er og civilsamfundsorganisationer;
4. beklager, at Kommissionens dokument SWD(2013)0456 blot har status af et simpelt arbejdsdokument, og at dokumentet til forskel fra den meddelelse, der oprindeligt var planlagt efter arbejdsdokumentet af 2011, ikke kræver kommissærkollegiets godkendelse, hvilket er paradoksalt i betragtning af, at teksten vedrører et område, der er så politisk som den udviklingsvenlige politikkoherens;
5. anmoder Kommissionen om at holde fast i sit engagement på udviklingsområdet og indenfor menneskerettigheder og minder om disses rolle i forbindelse med at stimulere og koordinere Unionens politik; mener, at Kommissionen aktivt bør fremme en kohærent og moderne vision for menneskelig udvikling med henblik på at gennemføre årtusindudviklingsmålene og opfylde sine forpligtelser;
6. anmoder Kommissionen om at indføre regelmæssige, uafhængige og efterfølgende evalueringer af centrale politikkers indvirkning på udviklingen, som krævet af Rådet; understreger nødvendigheden af at forbedre Kommissionens konsekvensanalysesystem ved eksplicit at medtage udviklingsvenlig politikkoherens og sikre, at udvikling bliver et fjerde centralt element i analysen ved siden af de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser;
7. understreger behovet for at skabe en reel strategi for, hvordan den udviklingsvenlige politikkoherens kan integreres i forskellige politiske indsatsområder, idet strategien vil være et centralt element i informationsarbejdet i EU inden for rammerne af det europæiske år for udvikling 2015; anmoder Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om at levere specifik undervisning i udviklingsvenlig politikkoherens og indvirkning på udvikling til ansatte, der arbejder i tjenester, der ikke vedrører udvikling;
8. bekræfter, at det er nødvendigt at udpege en permanent ordfører for udviklingsdagsordenen efter 2015, som også bør sikre, at der tages behørigt hensyn til den udviklingsvenlige politikkoherens;
9. understreger den vigtige rolle, som Parlamentet kan komme til at spille i processen for fremme af den udviklingsvenlige politikkoherens, hvis den prioriteres i Parlamentets dagsordener, ved at forøge antallet af møder mellem udvalgene og de

interparlamentariske møder vedrørende den udviklingsvenlige politikkoherens, ved at fremme dialogen om den udviklingsvenlige politikkoherens med partnerlandene og ved at fremme debatten med civilsamfundet; minder om, at strukturerede årlige møder mellem medlemsstaternes nationale parlamenter og Europa-Parlamentet er en vigtig måde at styrke udviklingsvenlig politikkoherens og koordinering på;

10. understreger nødvendigheden af at skabe en uafhængig mekanisme i Unionen for at indsamle og behandle klager, der indgives af de borgere eller samfund, der berøres af Unionens politikker;
11. understreger, at det er nødvendigt, at udviklingsvenlig politikkoherens sikrer aktiv deltagelse af det civile samfund, herunder kvindegrupper, styrkelse af kvinder i beslutningsprocesser samt fuld inddragelse af kønseksperter;

Prioriterede aktivitetsområder

12. opfordrer til, at forvaltningen af migrationsstrømmene gøres sammenhængende med EU's og partnerlandenes udviklingspolitikker; mener, at dette kræver en strategi, der fokuserer på de politiske, socioøkonomiske og kulturelle forhold og sigter mod at puste nyt liv i EU's samlede forbindelser til de nærmeste naboer; understreger i øvrigt, at det er vigtigt at tage fat på udfordringerne vedrørende social og erhvervmæssig integration af migranter og i forbindelse med medborgerskab gennem samarbejde med oprindelses- og transitlandene;
13. understreger, at handel og udvikling ikke altid stemmer fuldstændig overens; finder, at udviklingslandene bør iværksætte en selektiv åbning af deres markeder; understreger vigtigheden af den private sektors sociale og miljømæssige ansvar og mener, at handelsliberaliseringen ikke bør tilsidesætte de sociale og miljømæssige forhold, som f.eks. ILO's standarder; minder om nødvendigheden af at lade referencer hertil indgå i WTO's overenskomster med henblik på at forebygge social og miljømæssig dumping;
14. minder i den forbindelse om, at udgifterne i forbindelse med integration af sådanne standarder er langt mindre end konsekvenserne for social beskyttelse, sundhed og forventet levetid, hvis disse standarder ikke respekteres;
15. bifalder, at EU anerkender relevansen af små landbrug i bekæmpelse af sult, og kræver en systematisk evaluering af indvirkningen af EU's landbrugs-, handels- og energipolitikker – herunder EU's politik om energi fra biomasse – der kan være skadelig for udviklingslandene;
16. gentager, at der bør rettes større opmærksomhed mod maksimering af synergier mellem EU's klimaændringspolitikker og EU's udviklingsmål, navnlig hvad angår redskaber og instrumenter og indirekte fordele for udviklingen og/eller tilpasningen til klimaændringer;
17. er af den opfattelse, at den udfordring, klimaforandringerne udgør, skal håndteres gennem strukturreformer og kræver en systematisk risikovurdering af klimaforandringerne, der dækker alle aspekter af politisk planlægning og beslutningstagning, herunder inden for handel, landbrug og fødevarerikkerhed; kræver, at resultaterne af denne evaluering anvendes inden for rammerne af instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejdet 2014-2020 til udarbejdelse af klare og kohærente nationale og regionale strategidokumenter;

18. anerkender betydningen af opmærksomheden på flere aspekter af den udviklingsvenlige politikkohærens, men mener, at EU bør tage konkrete skridt til at bekæmpe skatteunddragelse og gøre op med skattely; opfordrer Kommissionen til også at medtage oplysninger om indvirkningen af nye aftaler, programmer og initiativer på ressourcerige udviklingslande i den årlige rapport om gennemførelsen af råstofinitiativet;
19. anerkender EU's store ansvar for at sikre, at EU's fiskeri er baseret på de samme standarder for miljømæssig og social bæredygtighed og gennemsækelighed inden for og uden for EU-farvande; bemærker, at en sådan kohærens kræver koordination både inden for Kommissionen og mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstaters regeringer;
20. minder især om sin forpligtelse til at undgå finansiering af energiinfrastruktur i stor skala, som har negative sociale og miljømæssige konsekvenser;

o

o o

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.